

den højtærede Kirkeminister antydede, at jeg i min Tale havde givet det høje Ting en urigtig Oplysning. Det har jeg ikke gjort, det er den højtærede Kirkeminister, der ikke har læst det, som jeg har sagt, saaledes, som det skulde forstaaes. Jeg siger ikke, at den højtærede Minister ikke har haft Lov til at læse paa den Maade, men naar Ministeren læser det igen, vil han være enig med mig i, at den lille Indskudssætning — en Regel, som det kirkelige Udvalg ogsaa i sin Tid enstemmigt sluttede sig til — sproglig ogsaa kan gaa paa den forudgaaende Sætning, der taler om Adgangen til at blive borgerlig viet, som skal staa aaben for alle. Jeg har kun sigtet til denne forudgaaende Sætning, og i saa Fald er det, jeg har sagt, fuldstændig rigtigt. Hvis den højtærede Kirkeminister læser de foregaaende Punkter igennem, vil han ogsaa se, at det, jeg særlig vilde fremdrage der, var de store Brøst, som der var ved Loven af 13. April 1851, hvis Regel nøder Folk til i visse Tilfælde at træde ud af Folkekirken. Der er altsaa paa det Punkt forsaavidt den skønneste Overensstemmelse mellem den højtærede Minister og mig.

Der er blevet holdt mange og lange Taler i Anledning af det foreliggende Lovforslag, og det viser sig, at det i høj Grad har fængslet Interessen. Det har ogsaa vist sig, at Meningerne om mange Enkeltheder er stærkt delte. Jeg skal ikke komme ind paa de Enkeltheder, som har været Genstand for Omtale, men jeg vil gerne sige, at det overraskede mig, at den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Elna Munch) har stillet sig til Loven, som det ærede Medlem har gjort. Jeg havde ventet, at den ærede Ordfører med Tilfredshed vilde have udtalt sig om den Tilslutning, Partiet Venstre i det store og hele gav dette Lovforslag. Det gjorde den ærede Ordfører ikke, hvorimod den ærede Ordfører fordybde sig i Rigsdagstaler og udtalte forskellige Beklagelser i den Anledning. Hvis dette Lovforslag skal gennemføres, tror jeg, det er meget magtpaaliggende, at vi saa vidt muligt holder det udenfor Partipolitik. Det kan have sine Vanskeligheder at blive enig om de mange Enkeltheder; jeg tror derfor, at vi ikke maa lade Partihensyn spille en alt for stor Rolle. I denne Sammenhæng maa jeg maaske have Lov til at henlede Opmærksomheden paa, at den ærede Ordfører for det radikale Parti nævnede, at Lovforslaget flere Steder indeholder Ordet „han“,

og den ærede Ordfører sagde, at det var ikke værd at rette det og tydeliggøre, at det ogsaa skulde betyde „hun“. Den ærede Ordfører ønskede i al Almindelighed, at Ordet „han“ ogsaa skulde kunne betyde „hun“. Jeg synes, det er lidt strengt, at man vil berøve os Mænd dette lille Pronomen, saaledes at vi ikke mere har noget Pronomen for os selv, og jeg er heller ikke vis paa, at det ærede Medlems Betragtning med Hensyn til den Betydning, det kan have, om vi undlader at foretage en Ændring af Ordet „han“ i Loven, er rigtigt.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder, men vil dog sige, at der i den Tale, som min Partifælle, det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) holdt, indeholdes mange Enkeltheder, til hvilke jeg kan slutte mig. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde, da jeg forleden havde Ordet, at vil man arbejde hen til at skabe Mulighed for lykkelige Ægteskaber i dette Land, maa man først og fremmest gøre sig klart, at den Sædelighedslovgivning, vi har, i allerhøjeste Grad trænger til en Revision. Jeg maa maaske benytte denne Lejlighed til at sige, at jeg har faaet det Indtryk, at hvis en Politimester anstrenger sig for at modarbejde Usædeligheden, mærker han en kølig Vind fra Myndighedernes Side. Lad mig nævne en enkelt Kendsgerning. I den By, hvor jeg er Politimester, har mindst 5 af Byens offentlige Fruentimmer Telefon. Det vil i Virkeligheden sige, at saa at sige, alle Byens offentlige Kvinder har Adgang til telefonisk at staa i Forbindelse med deres Kundekreds. Der er ingen Tvivl om, at det har meget stor Betydning for dem at have den. Jeg har ansøgt om at faa dette ændret, idet jeg synes, det vilde være rigtigt, om Politiet kunde tage Telefonen fra de Kvinder, som har Tilhold af Politiet. Men da jeg ansøgte det høje Trafikministerium derom, fik jeg Afslag. Det er kun et ganske lille Punkt, men et Punkt, som i Virkeligheden har Betydning.

Jeg vil slutte med at udtale, at jeg haaber, at vi i det kommende Udvalg kan sammenarbejde vore forskellige Anskuelser saaledes, at der kan komme et godt Resultat ud af det. Jeg skal gentage, at Partiet Venstre gerne ser en god Ægteskabslov gennemført.

Første Næstformand (K. M. Klausen):
 Det 5te Medlem for Sorø Amt har Ordet for en kort Bemærkning.